

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΗΣ

Τήν περασμένη Τρίτη, 25 Σεπτεμβρίου, στις 8 τὸ πρωΐ, ἐκλεισε τά μάτια του γιά πάντα, σὲ ἡλικία ἔβδομηντα δύο ἑτών, ὁ Ἰδρυτής καὶ διευθυντής τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὡδείου Βόλου Βασιλείος Κόντης.

Τὸ σγγελμα τοῦ θανάτου τοῦ ἑλύπτεο βαθύτατα δχὶ μόνο τοὺς φίλους, μαθήτας καὶ συναδέλφους του, ἀλλὰ καὶ δοσους είχαν τὴν εὐκαιρία, ἔστω καὶ γιὰ λίγο, νὰ γνωρίσουν τὸν ἔξαιρετο καλλιτέχνη καὶ τὸ σπάνιον ἀνθρωπο. Γιατὶ ὁ Βασιλείος Κόντης ὑπῆρξε μιὰ ὥραια ἀλλὰ καὶ ἴδιοτυπη φυσιογνωμία, ἀπὸ ἕκεῖνες ποὺ πολὺ δύσκολα συναντᾶν κανεὶς στὴν ἐποχὴ μας.

“Ἡταν ἀκακος καὶ εἰλικρινῆς, ἀγνὸς καὶ ἀφοσιωμένος” εἶχε μιὰ θρησκευτικὴ προσήλωση στὸ καθῆκον καὶ μιὰ συγκινητικὴ λατρεία στὴν πολιαργαπημένη του τέχνη, τὴν Μουσικὴν, ποὺ τῆς εἶχε ἀφιερωσεὶ δῆλη του τὴν “Ὑπαρξη, τὴν παραμορφέτη ἀνάστα τῆς ψυχῆς του καὶ τὸ τελευταῖο κύτταρο τοῦ Εἰναι του. Καὶ τὸ φλογερό του αὐτὸ πάθος γιὰ τὴ Μουσικὴ, ποὺ εἶχε πάντα τὸ φανατισμὸ καὶ τὴν πίστην ἐνὸς νεοφωτίστου, ἔμεινε ἀσβηστο μέσα στὴν καρδιά του ὡς τὴ στερνὴ στιγμὴ τῆς ζωῆς του.

“Ἡ οἰκογένεια του ἦταν ἡ πειρωτικῆς καταγωγῆς, ἀλλὰ ἦταν ἔγκατεστημένη ἵστην Κωνσταντινούπολη, δησὶ ὁ Βασιλείος Κόντης ἐτελείωσε τὶς ἔγκυκλιες σπουδές στὴ Μεγάλη τοῦ Γένους Σχολή. “Ἐπειτὰ ἔρχεται στὰς Ἀθήνας καὶ σπουδάζει Ἱατρικὴ στὸ Πανεπιστήμιο, ποὺ τὴν διακόπτει δύμως ἐπειτα ἀπὸ τετραετεῖς σπουδές καὶ ἀφοσιώνεται ἀποκλειστικὰ στὴ Μουσικὴ, σπουδάζοντας βιολί μὲ τὸν Frank Choisy καὶ θεωρητικὰ μὲ τὸν Ιταλὸ Sacerdote στὸ Ὡδεῖον Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸ δόπον καὶ ἀποφοιτᾷ ὡς διπλωματούχος τοῦ βιολού. Εὑρόντει ἀργοτέρα τὶς σπουδές του στὴν Εὐρώπη καὶ τὸ 1908 ἐγκαθίσταται στὸ Βόλο, δησὶ Ἰδρύει, μαζὶ μὲ τὸν Ἀνέτταν Τσολάκη, τὴν Μουσικὴ Ἐταιρία.

“Ἐκτοτε γίνεται ἡ κυριαρχούσα μουσικὴ φυσιο-

«ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ»

γνωμία τοῦ Βόλου, ἀφιερώνοντας δῆλες του τὶς ἔξαιρετικὲς Ικανότητες καὶ τὴν πλούσια του ειδικῆ καὶ γενικὴ μόρφωση στὴ διαπαιδαγώγηση τῆς νεολαίας, τὴ δημιουργία μουσικῆς κινήσεως καὶ τὴν ἀνύψωση τῆς πνευματικῆς στάθμης τῆς πόλεως. “Ἐπὶ σαράντα τρία διάκληρα χρόνια ἐργάζεται μὲ δῆλες του τὶς δυνάμεις. Τὸ 1928 Ἰδρύει τὸ Παράρτημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὡδείου εἰς τὸν Βόλον, δησὶ διδάσκει βιολί καὶ θεωρητικὰ καὶ τὸ διευθύνει μέχρι τοῦ θανάτου του. Συγχρόνως διδάσκει τὸ μάθημα τῆς ὠδικῆς εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης ‘Ἐκπαίδευσεως, δημιουργεὶ καὶ διευθύνει συμφωνικὴ δρχῆστρα καὶ χορωδίες, συνθέτει μὲ φανατισμὸ μουσικῆ (σχολικά καὶ ἀλλα τραγούδια, ἔργα γιὰ βιολί καὶ πάνο, διασκευές γιὰ δρχῆστρα).

Συμπαραστάτιδα καὶ ἀκούραστη συνεργάτιδα σὲ δῆλη του αὐτῆ τη σημαντικὴ δράση εἶχε τὴν εὐγενικά σύντροφο τῆς ζωῆς του καὶ ἐκλεκτὴ καθηγητρία του πιάνου Κα Κική Κόντη, ποὺ τῆς ἔταξε ημερα ἡ μοῖρα ἐνὰ συνεχίση πιά μόνη της τὸ δρόμο ποὺ ἔχαραξαν μαζὶ.

“Ἀνάμεσα στὶς γενεὲς τῶν μαθητῶν ποὺ μὲ τὴ φωτισμένη του γνώση ἔχει διδηγήσει στὸ δρόμο τῆς τέχνης, ξεχωρίζει Ἰδιαιτέρως τὸ δνομα τῆς γυναικαδέλφης του Κυρίας Σοφίας Ποιμενίδην ποὺ ἔχει τιμῆσει δχὶ μόνο τὸ Βόλο, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς χώρας μας.

“Ἡ κοινωνία τοῦ Βόλου συνάδευσε τὸ Βασιλείο Κόντη στὴν τελευταία του κατοικία μὲ συγκινητικές ἑκδηλώσεις ἀληθινοῦ πένθους, φανερώνοντας ἔτοι, δησὶ αἰσθάνεται τὸ μεγάλο χρέος ποὺ διείλει στὴν μνήμη του καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη ποὺ χρωστάει στὴν σεμνῇ ἀλλὰ ἡρωϊκὴ του μορφή.